

Jouluyön kulkijat

Keskitalvella, pimeyden laskeutuessa sitä haluaa laittaa ulko-oven säppiin ja kaivautua syvemmälle. Nakata viltin päälle ja pitää silmät kiinni. Odottaa aamunkajoa hengittämättä.

Kuun noustessa tuuli yltyy. Nostaa hanget ilmaan ja heittää torpan seinustalle. Sen tuntee, kun viima tunkee hirsien nurkista sisään, heiluttaa kurkihirren myrskylyhtyä ja huutaa.

Jos silloin nousee sijaltaan, voi nähdä kahden tulijan saapuvan. Veräjän viereen seisahtuvat hahmot säkkeineen. Soihdun valossa odottavat ja jakavat keskenään savuja. Toinen heistä Nikolaus, jatkaa matkaansa naapuriin, mutta Helin poika käy pihaan.

Hakkaa ovea, eikä säpit tulijaa pidä. Porstuassa riehuu ja repii pirtin ovea voimalla. Nousee kynnykselle, puuskuttaa ja karjuu.

On tulijalla sarvet vuohen. Ja jalat sorkkaeläimen. Rikinkatku vetistää olijain silmät, kun ketjut ja kellot hakkaavat uunin kylkiä. Koivuvitsa vyötäisillä, ja parta pitkänlainen. Ilkikurisena irvistää. Silmien mustien antaa tarkkailla torpan pelokasta väkeä. Tullee hakemaan noita lapsia pahoja.

Mika Keränen